

Nr 231.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående ombyggnadsarbeten å länsresidenset i Malmö m. m.; given Stockholms slott den 16 april 1917.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att för utvidgande och förbättrande av länsstyrelsens i Malmöhus län ämbetslokaler m. m., i huvudsaklig överensstämmelse med ett av överintendentensämbetet tillstyrkt, av föredragande departementschefen förordat förslag, å extra stat för år 1918 anvisa ett reservationsanslag av 135,000 kronor, med rätt för Kungl. Maj:t att redan innevarande år disponera beloppet i fråga.

De till ärendet hörande handlingar skola riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Conrad Carleson.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 16 april 1917.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern SWARTZ,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LINDMAN,
Statsråden: VON SYDOW,
STENBERG,
FALK,
HAMMARSTRÖM,
MÄRTEN ERICSSON,
ÅKERMAN,
CARLESON,
HANS ERICSON,
DAHLBERG.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Carleson anförde:

Vid anmälan av anslagsbehoven för år 1918 under riksstatens sjunde huvudtitel omnämnde min företrädare i ämbetet, på sätt statsrådsprotokollet över finansärenden för den 13 januari 1917 punkten 51 utvisar, att Kungl. Maj:ts befallningshavande i Malmöhus län gjort framställning om anslag till ombyggnad av länsstyrelsens ämbetslokaler, ävensom till anskaffande av de möbler, som efter ombyggnaden bleve erforderliga. Jämte det föredragande departementschefen meddelade, att utredningen i ärendet icke vore avslutad och att han därför icke vore beredd att då förelägga Kungl. Maj:t definitivt förslag, framhöll han, att han emellertid kommit till den uppfattningen, att proposition i ämnet borde avlätas till innevarande års riksdag. På grund därav hem-

ställde han, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att i avbidan på den proposition i ämnet, som kunde bli förelagd riksdagen, för ombyggnadsarbeten å länsresidenset i Malmö m. m. bland de extra anslagen under sjunde huvudtiteln för år 1918 beräkna ett belopp av 135,000 kronor. I enlighet härmed avlät Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen framställning till riksdagen.

Sedan vederbörlig utredning i ärendet numera åvägabragts, anhåller jag att få underställa detsamma Kungl. Maj:ts prövning.

Uti sin i ämnet avlåtna, den 29 november 1915 dagtecknade skrivelse har befälningshavanden anfört följande.

Sedan flera år tillbaka hade länsstyrelsens ämbetslokaler varit alltför trånga och otillräckliga. Behovet av utvidgade och mera praktiskt anordnade ämbetslokaler hade blivit mer och mer kännbart, och för det dåvarande kunde detta behov sägas vara oundgängligt.

Länsstyrelsens arbetsbörda hade år efter år blivit allt större, och i den mån disponibla medel därtill lämnat tillgång, hade i sammanhang därmed antalet tjänstemän hos länsstyrelsen ökat. Utom landshövdingen och de båda avdelningscheferna vore hos länsstyrelsen anställda 25 personer i ständig tjänstgöring, förutom tre vaktmästare. Hela bottenvåningen i landsstatshuset disponerades av lantmäterikontoret och de lantmätare, som vore sysselsatta med uppläggande av länets jordregister. Givetvis måste denna förhandenvarande »trångboddhet» först och främst vara otillfredsställande från hygienisk synpunkt, men lika uppenbart vore, att densamma i hög grad måste inverka menligt på tjänstemännens arbetsprestationer. Emellanåt hade antalet tjänstemän och extra biträden hos länsstyrelsen måst vara ännu större än det ovan angivna. Så t. ex. hade under förarbetena till krigskonjunkturskattetaxeringen år 1915 — genom omständigheternas nödtvång — ibland icke mindre än nio personer placerats till samtidigt arbete i ett och samma rum å landskontoret. I detta rum hade på samma gång ofta två skrivmaskiner och en med elektricitet driven räknemaskin varit i verksamhet, där vore landskontorets telefon anbragt och där framförde ständigt och jämnt rättssökande personer muntligen sina ärenden. Det låge i öppen dag, att dylika yttre förhållanden måste verka störande och försvårande på arbetet.

Att med ytterligare exempel söka belysa frågan om nödvändigheten av en utvidgning av länsstyrelsens lokaler vore måhända onödigt. Överintendenten och chefen för överintendentsämbetet hade vid sina årliga besök i Malmö säkerligen fått den uppfattningen, att det sålunda påpekade behovet av utvidgat lokalutrymme för länsstyrelsen vore synner-

*Kungl. Maj:ts
befälningshavande den
29 november
1915.*

ligen stort, och de av länets riksdagsmän, som haft anledning besöka landskansliet eller landskontoret, kunde tvivelsutan vitsorda, att länsstyrelsen arbetade under synnerligen otillfredsställande lokala förhållanden.

Befallningshavanden hade låtit utarbeta förslag till om- och tillbyggnad av länsstyrelsens ämbetslokaler jämte kostnadsberäkning å anskaffande av de möbler, som efter eventuell ombyggnad av landsstatshuset skulle bliva erforderliga.

Befallningshavanden hemställde alltså, huruvida icke Kungl. Maj:t täcktes redan till 1916 års riksdag avlåta nådig proposition om anslag till utförande av de byggnadsarbeten och för de inköp, som åsyftats, allt i enlighet med av stadsarkitekten Salomon Sörensen i ämnet upprättat förslag med tillhörande handlingar.

Enligt detta förslag, som grundade sig på ingivna anbud, skulle kostnaderna uppgå till

för byggnads- och förändringsarbetena	kronor 60,000: —
» värme- och ventilationsanläggning	» 6,000: —
» sanitär anläggning	» 500: —
» elektrisk belysning	» 2,180: —
» åskledare	» 350: —
» oförutsedda utgifter, arkitekt- och ingenjörsvode	» 10,970: —

eller tillhopa kronor 80,000: —

Ett anbud å erforderliga möbler belöpte sig till » 17,466: —

Det ifrågavarande ombyggnadsarbetet borde kunna utföras under ett år. Under arbetets gång kunde lantmäterikontoret använda de å kontoret upplåtna lokalerna i landsstatshusets nedre våning, under det att länsstyrelsen bleve nödsakad hyra erforderliga tjänsterum i annan fastighet i Malmö. Hyran för dessa lokaler kunde beräknas till 5,000 kronor.

Överintendentsämbetet
den 25 januari
1916.

Överintendentsämbetet avgav i skrivelse den 25 januari 1916 infortrat utlåtande i ämnet och anmälde därvid, att ämbetet — som sedan länge varit i tillfälle att konstatera länsstyrelsens i Malmöhus län ämbetslokalers otillräcklighet — icke funnit något att erinra emot befallningshavandens ifrågavarande framställning.

Med hänsyn till de rådande kristiderna ansåg sig min företrädare i ämbetet icke böra hos 1916 års riksdag begära anslag för ifrågavarande ändamål.

Landshövdingen i Malmöhus län den 8 november 1916.

Nu har emellertid landshövdingen i länet uti skrivelse den 8 november 1916 hemställt, att till innevarande års riksdag måtte avlätas proposition i ämnet, och har landshövdingen härvid anfört följande.

Landshövdingen ville allvarligt och kraftigt framhålla, att en förbättring av länsstyrelsens lokaler vore absolut nödvändig. På grund av mångahanda ökade göromål och den stora arbetspersonal, som erfordrades, rådde en sådan trångboddhet, att det icke kunde längre förbliva vid de förhandenvarande förhållandena. Arbetet stördes väsentligt därigenom, och något som helst mottagnings- eller samtalsrum funnes icke för vare sig landshövdingen eller någondera av hans avdelningschefer; dessutom ansåge han sig icke kunna ur hygienisk synpunkt längre stå till svars med de rådande förhållandena. Såsom ett exempel på dessa förhållanden ville landshövdingen blott meddela, att sessionssalen vore provisoriskt avdelad medelst brädväggar, för att de där inrymda olika arbetsavdelningarna icke skulle alltför mycket störa varandra, genom vilken åtgärd emellertid prövningsnämnds och andra sammanträden m. m. icke kunde hållas därstädes.

Det föreliggande förslaget avser i huvudsak påbyggande av en våning å landsstatsbyggnaden för landskontorets räkning, varigenom våningen en trappa upp skulle kunna helt upplåtas åt landskansliet, inredande av brandfritt arkiv över tredje våningen samt vidtagande av åtskilliga förändrings- och reparationsarbeten beträffande byggnaden i i övrigt.

*Departements-
chefen.*

Överintendentsämbetet har emellertid, på därtill given anledning, i skrivelse den 5 december 1916 anmält, att kostnaderna för de ifrågasvarande byggnadsarbetena borde, med hänsyn till de stegrade material- och arbetsprisen, beräknas till 106,600 kronor i stället för det av Sörensen angivna beloppet, 80,000 kronor.

Enligt den sålunda senast uppgjorda kostnadsberäkningen skulle kostnaderna för de ifrågasatta byggnadsarbetena, såsom ovan sagts, böra beräknas till kronor 106,600: —,

enligt den tidigare uppgjorda beräkningen å kostnaderna för anskaffande av möbler skulle för detta ändamål erfordras ett belopp av 17,466 kronor, vilken summa emellertid torde böra numera höjas med 33 procent eller till » 23,230: —

om till dessa båda poster läggas till förhyrande av lokal för länsstyrelsens räkning under ombyggnadstiden en summa av » 5,000: —

skulle för utförandet av de ifrågasvarande arbetena böra beräknas en slutsumma av kronor 134,830: —
eller i runt tal 135,000 kronor.

Av vad i ärendet förekommit finner jag framgå, att länsstyrelsens i Malmöhus län ämbetslokaler äro i starkt behov av att utvidgas och förbättras. De nuvarande lokalerna äro, förutom den del av det forna sessionsrummet, som fortfarande användes av länsstyrelsen, inrymda i våningen en trappa upp i landsstatsbyggnaden och disponeras på följande sätt. Det med nr 46 betecknade rummet är upplåtet åt landskamreraren och användes i regel allenast av denne. I rum nr 47 vistas numera stadigvarande 8—10 å landskontoret anställda personer; detta rum tages emellertid i anspråk av ytterligare ett antal personer, vilka för arbetet med jordavsöndrings- och skatteärenden behöva nästan ständig tillgång till de därstädes förvarade jordeböckerna och deklarationerna. Härtill kommer, att allmänheten i regel är hänvisad till detta rum, att detsamma är genomgångsrum till övriga till landskontoret hörande rum samt att två skrivmaskiner och en räknemaskin äro placerade där. Rum nr 45 är ursprungligen avsett till handarkiv, men har måst tagas i bruk av 2 eller 3 med den dagliga expeditionen sysselsatta personer. I rum nr 48, domänrummet, sysselsättas 1 eller 2 personer. Länsbokhållarrummet, nr 49, användes av 2 personer. Samtliga dessa rum äro upplåtna åt landskontoret. De rum, som äro upplåtna åt landskansliet, disponeras sålunda. I rum nr 51, länsnotariernas rum, vistas 4 personer. Kanslirummet, nr 53, begagnas av 8 eller 9 personer, varjämte det tages i anspråk vid den ofta förekommande användningen av skrymmande handels- och föreningsregister m. m. och utgör genomgångsrum till de övriga rummen å landskansliavdelningen samt ofta upptages av den besökande allmänheten. Rum nr 54 användes visserligen allenast av landssekreteraren, men är genomgångsrum för all passage till handarkiv, toalett och den del av nedre våningen, som användes av länsstyrelsen. Rum nr 55 har ursprungligen bestått av två rum och avsetts till handarkiv m. m., men har på senaste tiden måst tagas i anspråk för den dagliga expeditionen och hyser två, stundom tre, skrivmaskiner. Av landshövdingens — med nr 58 och 59 betecknade — båda rum användes, sedan länsstyrelsens sessionsrum numera måst tagas i bruk för andra ändamål, det ena, nr 59, för sammanträden, vid öppnandet av posten och vid föredragningar, varjämte ett biträde har sin plats där; det andra rummet, nr 58, användes uteslutande av landshövdingen. Det med nr 42 betecknade, å nedre botten belägna, till sessionsrum avsedda rummet har numera medelst en brädvägg uppdelats i två rum, av vilka det ena användes av 2 eller 3 personer utav landskansliets personal och det andra av lantmäterikontoret.

Av förste lantmätaren i länet och av lantmäteristyrelsen har hos

Kungl. Maj:t blivit ifrågasatt, huruvida icke jämväl nu länets lantmäterikontor — vilket för närvarande är inrymt i laudsstatsbyggnadens bottenvåning — skulle kunna beredas ökat och förbättrat utrymme. Jag har emellertid genom överintendentsämbetet inhämtat, dels att lantmäterikontorets behov anses kunna för en tid framåt tillgodoses med kontorets nuvarande lokaler, för den händelse ett av rummen göres brandsäkert, dels ock att överintendentsämbetet har för avsikt att i innevarande års generalförslag över reparation och underhåll av Kungl. Maj:ts och kronans hus och byggnader i landsorterna upptaga en post å 4,000 kronor, för att berörda rum må kunna bli brandsäkert. Jag anser fördenskull utrett, att för närvarande intet behöver från Kungl. Maj:ts och riksdagens sida åtgöras för beredande av förbättrade lokaler åt lantmäterikontoret i länet.

Mot det förslag till förbättrande av länsstyrelsens lokaler, som i ärendet framlagts, har jag icke något att anmärka. Ej heller hava de för ändamålet beräknade kostnaderna givit mig anledning till erinran. Då, enligt vad landshövdingen i länet tillkännagivit, behovet av ökat utrymme är synnerligen trängande, torde anslagsbeloppet böra kunna disponeras redan innevarande år.

På grund av vad jag sålunda anført, får jag alltså hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att för utvidgande och förbättrande av länsstyrelsens i Malmöhus län ämbetslokaler m. m., i huvudsaklig överensstämmelse med det av överintendentsämbetet tillstyrkta, av mig förordade förslaget, å extra stat för år 1918 anvisa ett reservationsanslag av 135,000 kronor, med rätt för Kungl. Maj:t att redan innevarande år disponera beloppet i fråga.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen gilla och bifalla; och skulle proposition i ärendet till riksdagen avlåtas av den lydelse, bilaga litt. . . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Stig Östergren.
